

TIL SLUT vil jeg ganske kort hæfte mig ved et afsnit i hr. Svanes indlæg, som forekommer mig lidt uforståeligt. På side 553 taler hr. Svane om en »sigtelse«, som jeg fremsætter offentligt. Jeg har skrevet, at hr. Svane brød en licensordning ved at medvirke til overførelsen af et pengebeløb direkte til Ø.K. Det er vel en kendsgerning, at der eksisterede en aftale om, at penge, der indgik som betaling for grønlandske varer skulle ind sættes på bestemte konti (se s. 457/58), dette synes også klart at fremgå såvel af det brev fra Svane til Kauffmann af 11. okt. 41, som hr. Svane selv citerer, og iøvrigt af hr. Svanes betragtninger s. 554. Jeg er naturligvis glad for hr. Svanes oplysning om, at en direkte indbetaling til Ø.K. ikke unddrog det amerikanske finansministerium kontrol; men dette forhold ændrer vel ikke noget ved den kendsgerning, at der var tale om et brud på en aftalt ordning.

FINN LØKKEGAARD

DA slutbemærkningen i foranstaaende replik maa bero paa en lapsus memoriæ efter læsningen af mit indlæg, beder jeg forlods om plads for en kortfattet korrektion.

Dr. Løkkegaard synes at have begravet sigtelsen for »licensbrud« i forbindelse med min direkte overførsel af det omhandlede kryolit-provenu fra Aluminum Company of Canada til ØK, men fastslaar nu som en »kendsgerning, at der var tale om et brud paa en aftalt ordning«.

Som det imidlertid klart vil fremgaa ovenfor side 532, omfattede aftalen med Kauffmann om kryolit-pengene kun »Pennsalt«, idet Kauffmann jo ikke var gesandt i Canada. De canadiske kryolit-penge var derimod – som allerede oplyst foran (side 553) – »frie«, og vi benyttede dem i vid udstrækning til betaling for de meget betydelige forsyninger, som »Alcan« selv indkøbte for os til Grønland. Betalingen effektueredes naturligvis ved simpel modregning. I andre tilfælde plejede vi ganske vist af praktiske grunde at lade Alcan-pengene indgaa paa samme legationskonto i »Bank of New York«, som Pennsalt-pengene indgik paa – men dette var en frivillig sag. Der forelaa heller ingen aftale eller noget retsforhold, som hindrede en direkte overførsel fra Alcan til ØK. Der forelaa kun som hindring det faktiske magtforhold, som Kauffmann gjorde gældende, og som jeg omtalte i mit brev til Kauffmann af 11/10-41 (foran side 554). Der blev saaledes ikke brudt nogen aftale fra min side.

AKSEL SVANE